

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXIII. — Wydana i rozesłana dnia 27. czerwca 1886.

96.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 12. czerwca 1886,

tyczące się wprowadzania napowrót bez opłaty cła do okręgu cłowego austriacko-węgierskiego rezerwoarów żelaznych, użytych do wywozu płynów wysokowych pędzonych za granicę.

W porozumieniu z c. k. ministerstwem handlu i interesowanemi ministerstwami król. węgierskiemi zmienia się w części ustęp 2 rozporządzenia ministerstwa skarbu z dnia 1. września 1885 (Dz. u. p. Nr. 126) i pozwala, żeby rezerwoary żelazne, używane do wywozu spirytusu, a przeto także i wagony kolejowe, takimi rezerwoarami opatrzone, z krajów tutejszych pochodzące, gdy po wypróżnieniu wracają, wolne były od cła i przepuszczane bez postępowania wywodniczego, jeżeli rezerwoary te lub wagony z takimi rezerwoarami są własnością krajowego przedsiębiorstwa kolejowego i w skutek tego zapisane w inwentarzu, tudzież cechą i liczbą oznaczone.

Dunajewski r. w.

97.

Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych i handlu z dnia 17. czerwca 1886,

którem częściowo zmienia się i uzupełnia rozporządzenie ministeryalne z dnia 17. września 1883 (Dz. u. p. Nr. 152), tyczące się rozgraniczenia uprawnień między aptekami a handlami materyałów i innemi stycznemi rodzajami przemysłu.

Ministerstwa spraw wewnętrznych i handlu uznały za potrzebne uzupełnić a po części zmienić rozporządzenie ministeryalne z dnia 17. września 1883 (Dz. u. p. Nr. 152), tyczące się rozgraniczenia uprawnień między aptekami a handlami materyałów i innemi stycznemi rodzajami przemysłu, w sposób następujący:

§. 1.

Dla zapobieżenia mylnym wykładom oświadcza się, że wyjątki od przedmiotów, których sprzedaż zastrzeżona jest aptekom, w ustępie 2. §fu 2go rozporządzenia ministeryalnego z dnia 17. września 1883 (Dz. u. p. Nr. 152) wyrażone, o ile wyjątki te tyczą się środków dyetetycznych i kosmetycznych jakoteż środków do czyszczenia zębów, tudzież bandaży chirurgicznych, obejmują wszelkie środki dyetetyczne i kosmetyczne, jakoteż wszelkie bandaże chirurgiczne jakiegokolwiek nazwy, a więc wszelkie rodzaje soków owocowych, wyskoków, esencyj, past, pastelek, pomad, plastrów itd., i że prawo sprzedawania tych przedmiotów o tyle tylko jest zastrzeżone aptekarzom, o ile są wyrobione według przepisów farmakopei.

§. 2.

Postanowienia §fu 3go rzezonego rozporządzenia ministeryalnego uzupełnia się jak następuje:

O uprawnieniu do sprzedaży materyałów lub przetworów chemicznych, służących do celów lekarskich, gdy jednoczesne techniczne używanie tychże a oraz zastrzeżone aptekarzom prawo sprzedaży daje powód do wątpliwości lub sporu, orzeka w danym razie po zasięgnięciu opinii znawców ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministerstwem handlu.

§. 3.

W myśl §fu 4go rozporządzenia ministeryalnego z dnia 17. września 1883 (Dz. u. p. Nr. 152) pozwala się na zasadzie wniosków Władz administracyjnych krajowych trzymać na sprzedaż i sprzedawać także w innych handlach prócz aptek, pod warunkami w dalszych paragrafach podanemi, następujące przedmioty, przeznaczone wyłącznie do celów lekarskich:

Absinthii herba
 Althaeae folia et radix
 Angelicae radix
 Arnicae rhizoma
 Asa foetida
 Auranti folia
 Calami aromatici rhizoma
 Calendulae flores
 Capilli Veneris herba
 Cassiae fistulae fructus
 Centaurii minoris herba
 Chamomillae vulgaris flores
 Foeni graeci semen
 Gentianae radix
 Graminis rhizoma
 Hyssopi herba
 Inulae radix
 Imperatoriae rhizoma
 Iridis florentinae rhizoma
 Jaceae herba
 Lichen islandicus
 Liquiritiae radix
 Lycopodium
 Malvae flores et folia
 Manna

Meliloti herba
 Melissaе herba
 Menthae crispae folia
 Menthae piperitae folia
 Millefolii herba
 Oleum jecoris aselli
 Oleum lauri
 Ononidis spinosae radix
 Origani herba
 Papaveris Rhocados flores
 Phellandrii aquatici semen
 Quassiae lignum
 Rhei radix
 Rosae flores
 Rosmarini folia
 Sambuci flores
 Scolopendrii herba
 Serpylli herba
 Spongia usta
 Tamarindi fructus
 Taraxaci radix
 Tiliae flores
 Trifolii fibrini herba
 Valerianae radix
 Verbasci flores.

§. 4.

Przemysłowców, którzy otrzymali konsens na zasadzie §fu 16go l. 13 ustawy przemysłowej z dnia 20. grudnia 1859 (Dz. u. p. Nr. 227) a względnie na zasadzie §fu 15go l. 14 ustawy z dnia 15. marca 1883 (Dz. u. p. Nr. 39), upoważnia się do objęcia w zakres przemysłu swego trzymania na sprzedaż i sprzedawania przedmiotów, wymienionych w §. 5 niniejszego rozporządzenia.

§. 5.

Przedsiębiorcom handlu materyałów a w miejscach, gdzie handlu materyałów niema, także przedsiębiorcom innych handlów może Władza przemysłowa I. instancyi dać upoważnienie do trzymania na sprzedaż i sprzedawania przedmiotów wymienionych w §fie 3cim niniejszego rozporządzenia.

Przy nadawaniu upoważnienia należy mieć na względzie stosunki i potrzeby miejscowe.

Celem uzyskania upoważnienia, ubiegający się winien udowodnić albo świadectwem instytutu publicznego, w którym towaroznawstwo jest wykładane, albo w braku tegoż, złożeniem egzaminu przed lekarzem powiatowym rządowym, że zdoła przerzeczone przedmioty niewątpliwie poznać i od siebie odróżnić.

§. 6.

Sprzedawcy obowiązani są trzymać na składzie przedmioty lekarskie w §. 3 niniejszego rozporządzenia przytoczone, tak w lokalu sprzedaży jak i w magazynach, oddzielnie od innych towarów, w stosownych naczyniach, chroniących je od pyłu i wszelkiego zanieczyszczenia, opatrzonych właściwemi i wyraźnemi napisami, zawsze tylko niezepsute i dobre.

Przedmioty roślinne wolno trzymać w zapasie i sprzedawać tylko nierozdrobnione lub grubo pokrajane, żeby na pierwszy rzut oka można było poznać, czem są. Na opakowaniu powinna być napisana wyraźnie nazwa wydanego przedmiotu.

§. 7.

Władza przemysłowa utrzymywać ma wykaz lokalów sprzedaży i nadzorować je jak najostrożniej (§. 8, lit. a ustawy z dnia 30. kwietnia 1870, Dz. u. p. Nr. 68). Mianowicie lekarze urzędowi winni odbywać w nich niekiedy rewizyc a przytem baczyć i na to, czy sprzedawcy trzymają się granic swego upoważnienia i czy zachowują ściśle przepisy powyższe.

§. 8.

Ze względu na szczególne stosunki, panujące w siedzibach gorączek w Przymorzu i Dalmacyi, upoważnia się c. k. namiestnictwa w Tryeście i Zadrze dozwalać przemysłowcom zaufania godnym trzymania na składzie i sprzedawania siarczanu chinu z aptek wziętego i w aptekach podzielonego na dawki po 0.5 i 1.0 grama.

Torebki, w których dawki te muszą być zachowywane, powinny być przez aptekarza zapieczętowane i opatrzone wyraźnemi napisami, podającemi dokładnie ilość dawki; nadto na obwinięciu powinna być wyrażona firma aptekarza, od którego dawki siarczanu chinu zostały nabyte.

Przemysłowiec, który uzyskał upoważnienie do wydawania siarczanu chinu, obowiązany jest nabywać go w sposób wyżej przepisany wyłącznie tylko z aptek i udowodnić, że go tak nabywa osobną księżeczką poborczą, w której ilość nabytych dawek i czas nabycia ma wyrażony i podpisem aptekarza potwierdzony.

§. 9.

Wykroczenia przeciw niniejszemu rozporządzeniu podlegają postanowieniom karnym, podanym w §. 6 rozporządzenia ministerjalnego z dnia 17. września 1883 (Dz. u. p. Nr. 152).

§. 10.

Upoważnienia, dane na zasadzie §§. 5 i 8 niniejszego rozporządzenia, mogą być cofnięte przez Władzę, która dała upoważnienie, także w przypadkach nie przewidzianych w §fie 9, jeżeli co do osoby, której dano upoważnienie, powstaną wątpliwości.

Taaffe r. w.

Pusswald r. w.

98.

Ustawa z dnia 25. czerwca 1886,

zawierająca postanowienia co do sądownictwa w tych sprawach karnych, które polegają na dążeniach anarchicznych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

§. 1.

Rozprawa główna, tycząca się oskarżenia o czyn karygodny, która istniejącymi ustawami przekazana jest sądowi przysięgłych, nie należy do sądu przysięgłych wtedy, gdy czyn karygodny polega na dążeniach anarchicznych, mających na celu gwałtowny wywrót istniejącego porządku państwowego lub społecznego.

W przypadku tym zastosowane być mają postanowienia §§. 3 i 4 ustawy z dnia 23. maja 1873 (Dz. u. p. Nr. 120) o czasowem zawieszeniu sądów przysięgłych, i oskarżyciel winien w tym celu podać stosowny wniosek w myśl §fu 207, l. 4 k. p. k. Obwiniony ma prawo sprzeciwiania się temu wnioskowi w myśl drugiego ustępu §fu 208 k. p. k.

Jeżeli na naradzie, która odbyć się ma po zamknięciu rozprawy, Trybunał uzna, że nie jest udowodnione, iż czyn karygodny polega na dążeniach anarchicznych, mających na celu gwałtowny wywrót istniejącego porządku państwowego lub społecznego, orzecze, że jest niewłaściwym, a do dalszego postępowania zastosowane będą postanowienia §fu 261 k. p. k.

§. 2.

Ustawa niniejsza obowiązywać będzie przez ciąg dwóch lat.

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi sprawiedliwości.

Schönbrunn, dnia 25. czerwca 1886.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pražák r. w.